

Stopy sešlapanejch bot

Pacifik

1. V kapsách nemaj' prachy, na vlak nemaj' lístky,
nad sebou jen mraky, z toho žádný zisky,
propocený bundy khaki, ešus černej jako tér,
nikdo není žádnéj frajer, každěj hraje fér.
2. Maskovací celty, tele z první války,
trochu starý melty, před vočima dálky,
sešlapaná vzorky kanad, který prošly bláto, sních,
v tornách něco ze vzpomínek, co hoří jak líh.
- R: Stopy sešlapanejch bot,
nože ulomenej hrot,
v dlaních nesou dálku k nám,
na mundůrech rosu chladnejch rán,
oklikou jdou kolem měst,
znají všechny písne prašnejch dlouhejch cest.
3. Mají rádi volnost nespoutanejch ptáků,
taky rachot pražců, skřípění kol vlaků,
semafor, pak dlouhej tunel, šraňky dolů spuštěný,
kytary zní po vagónech ze skal ozvěny.
4. Z unavenejch tváří svítí oči vlídný,
na vzdor kalendáři můžeš zůstat klidný,
bez mapy i bez kompasu najdeš vždycky cestu zpět,
i pár starejch kamarádů, co mají z vandrů svět.
- R: